

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/62/2022
Identifikačné číslo spisu:	5815204513
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5815204513.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ U. M., nar. XX.XX.XXXX, E. F. XXX, 2/ P. M., nar. XX.XX.XXXX, E. F. XXX, obaja zastúpení právnym zástupcom JUDr. Jozef Polák, advokát, Aleja Slobody 1890/50, Dolný Kubín, IČO: 37 981 765, proti žalovaným 1/ U. X., nar. XX.XX.XXXX, W. XX, 2/ G.. F. O., nar. XX.XX.XXXX, O. XX, S., 3/ F.. H. O., F., nar. XX.XX.XXXX, O. XX, S., žalovaní 2/ a 3/ zastúpení splnomocneným zástupcom ADVOKA, s. r. o., so sídlom Komárnická 36, Bratislava, IČO: 44 449 615, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7C/214/2015, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. apríla 2019 sp. zn. 5Co/279/2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 30. apríla 2019 sp. zn. 5Co/279/2018 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 23. apríla 2018 č. k. 7C/214/2015-180 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia, že kúpna zmluva z 3. októbra 2013, uzatvorená medzi žalovaným 1/ ako predávajúcim a žalovanými 2/ a 3/ ako kupujúcimi, ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu spolu o veľkosti 2/24 na nehnuteľnostiach, ktoré sú v súčasnosti evidované na LV č. XXXX pre obec a k. ú. E. F. ako pozemky - parcely C KN č. XXXX/XX - trvalý trávny porast o výmere 47 m², parc. č. XXXX/XX - trvalý trávny porast o výmere 169 m², parc. č. XXXX/XX - trvalý trávny porast o výmere 101 m², parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 165 m², parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 24 m², je neplatná. Žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. V rozsudku právne zdôvodnenom ustanoveniami §§ 140, 134 ods. 1, 129 ods. 1, 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „Občiansky zákonník“) i s odkazmi na § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), (ďalej tiež „katastrálny zákon“) dospel k záveru, že žalobcovia v 1/ a 2/ nie sú spoluvlastníkmi predmetných pozemkov. Z výpisu z LV č. XXXX pre obec a k. ú. E. F. síce vyplýva, že žalobcovia sú na tomto LV evidovaní ako vlastníci pozemkov, ktoré mali byť predmetom prevodu podľa napadnutej kúpnej zmluvy, no ako titul nadobudnutia je zapísané vyhlásenie o vydržaní

vlastníckeho práva a podľa súdu prvej inštancie neboli naplnené podmienky vydržania. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobcovia už tým, že ohľadne svojho vstupu do oprávnenej držby uzatvorením kúpnej zmluvy s S. X. menili svoje stanoviská, keď vo vyhlásení o vydržaní tvrdili, že ku kúpe došlo v roku 2000, no pri výsluchu tvrdili, že až v roku 2012, čím vyvrátili, že by mohli byť oprávnenými držiteľmi pozemkov. Žalobcovia nezachovali obvyklú opatrnosť, keď pri prevode pozemkov nezachovali zákonný postup, a to uzatvorenie písomnej zmluvy s overením podpisov a následným vkladom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikované v Zbierke stanovísk NS SR pod č. R 73/2015 a R 74/2015. Súd prvej inštancie taktiež akceptoval výhradu žalovaných o tom, že žalobcovia nemohli byť ani faktickými držiteľmi pozemku, ktorý sa nachádza pod rodinným domom v ich vlastníctve, pretože do toho domu nemali prístup. Súd záverom konštatoval, že bola narušená hodnovernosť údajov katastra ohľadom vlastníctva žalobcov k dotknutým pozemkom, kedy títo síce sú evidovaní ako vlastníci, ale vlastnícke právo im v skutočnosti nesvedčí. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu zamietol.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) rozsudkom z 30. apríla 2019 sp. zn. 5Co/279/2018 na odvolanie žalobcov rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „C. s. p.“ aj „CSP“) potvrdil a žalovaným priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Nad rámec stotožnenia sa i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a konštatovania o nenaplnení žiadneho z odvolateľmi uplatnených odvolacích dôvodov (podľa § 365 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. e/, f/ a písm. h/ CSP) zdôraznil tiež to, že v danom prípade neboli splnené podmienky originárneho nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním. Vydržaniu chýbala podmienka dlhodobého ovládania veci v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera je daná so zreteľom na všetky okolnosti. Dobromyseľnosť v tomto prípade ruší vykonaný prejav vôle nadobudnúť nehnuteľnosť kúpnu zmluvou od skutočného vlastníka. Taktiež nebola dodržaná ani podmienka nepretržitosti vydržacej doby. Žalobcovia iný vlastnícky titul okrem vydržania netvrdili, a teda neprekázali v konaní pred súdom prvej inštancie a ani pred odvolacím súdom, že sú spoluvlastníkmi pozemkov. Odvolací súd teda napadnuté rozhodnutie potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

3. Proti rozsudku krajského súdu podali včas dovolanie žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej tiež „dovolatelia“). Prípustnosť dovolania vyvodzovali z § 420 písm. f/ aj § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. tvrdiac, že nižšie súdy nevykonali ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy na zistený stav veci. Súd prvej inštancie a odvolací súd založili svoje rozhodnutia na výpovedi žalobcu 1/, ktorá nebola uskutočnená v rámci tohto konania (výsluch bol vykonaný v rámci konania 5C/288/2015), čím bola porušená zásada bezprostrednosti a priamosti. Čítanie predmetnej výpovede nikto nenavrhol. Záver odvolacieho súdu o tom, že bola narušená hodnovernosť údajov katastra ohľadom vlastníctva žalobcov k dotknutým pozemkom, je podľa žalobcov v rozpore s právnou vetou uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/133/2009, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/16/2010 a najmä s právnou vetou uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/44/2010, v ktorom Najvyšší súd SR dospel k záveru, že pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní viazaný jej skorším posúdením. Napadnuté rozhodnutie je taktiež v rozpore s právnou vetou uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/42/2010. Dovolatelia poukazujú na konanie vedené na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5C/288/2015, v rámci ktorého súd prvej inštancie ako predbežnú otázku riešil aj to, či aktuálny zápis na LV č. XXXX k. ú. E. F. vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu žalobcov je v súlade so skutočným stavom, pričom vo vzťahu k zápisu vlastníckeho práva nebol zistený žiaden rozpor. Súdy nižšieho stupňa sa teda mali s touto právnou otázkou vysporiadať tak, že žalobcovia sú aktívne vecne legitimovaní na podanie žaloby, nakoľko sú spoluvlastníci podielu na predmetných nehnuteľnostiach. Žalobcovia konštatovali, že súd nerešpektujúci predchádzajúce právoplatné súdne rozhodnutie vo veci, ktoré rieši predbežnú otázku v nasledujúcom občianskom súdnom konaní, vybočuje z medzi vytýčených čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a porušuje tým právo na spravodlivý proces a právo na súdnu ochranu. Rozpor medzi výpoveďou ohľadom dátumu uzatvorenia kúpnej zmluvy vysvetlili žalobcovia tým, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy s S. X. došlo 5. marca 2000 a k vydaniu notárskej zápisnice došlo 3. mája 2012. Žalobcovia taktiež spochybňovali tvrdenie, že časť sporných pozemkov sa

má nachádzať pod rodinným domom vo vlastníctve žalovaných 2/ a 3/. Žalovaní nespochybňovali hodnovernosť údajov zapísaných na LV č. XXXX k. ú. E. F.. Odvolací súd a súd prvej inštancie teda rozhodovali ultra petitem, keď skúmali aktívnu vecnú legitimáciu žalobcov. Navyše žalobcovia poznamenali, že neplatnosť právneho úkonu o prevode vlastníctva nie je okolnosťou vylučujúcou nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, ak sú inak splnené všetky zákonné predpoklady. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku neuskutočnil výklad podľa § 140 OZ, § 134 OZ v súlade s judikatúrou dovolacieho súdu a nevzal do úvahy ústavný aspekt danej veci. Žalobcovia namietali nie len vecnú nesprávnosť, ale aj nedostatky v skutkových zisteniach. Záverom žalobcovia konštatovali, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané bez náležitého zistenia skutkového stavu, na podklade nezákonne získaných dôkazov a predčasne. Navrhli, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a aby im priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalovaným v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný 1/ navrhol dovolanie odmietnuť podľa § 447 CSP resp. v zmysle § 448 CSP zamietnuť. Mal za to, že súd prvej inštancie i odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dali jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na otázku platnosti predmetnej zmluvy. Žalovaní 2/ a 3/ navrhli dovolanie rovnako podľa § 447 CSP odmietnuť resp. podľa § 448 CSP zamietnuť. Stotožnili sa s názorom žalovaného 1/ a navyše zdôraznili, že cieľom dovolacieho konania nemôže byť opakovanie resp. rozšírenie dokazovania.

5. Najvyšší súd SR po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.), na to oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých možno napadnúť rozhodnutia odvolacieho súdu dovolaním, vymedzujú ustanovenia § 420 a § 421 C. s. p.

7. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak (o. i.) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (písmeno f/ ustanovenia).

8. Žalobcovia vyvodzujúci prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., že súd prvej inštancie i odvolací súd založili svoje rozhodnutie na výpovedi žalobcu 1/, ktorá nebola uskutočnená v rámci tohto konania. Podstatou tejto výpovede bolo vyjadrenie žalobcu 1/, že predmetné pozemky kúpili so žalobkyňou 2/ v roku 2012.

9. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

10. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (tu porovnaj I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018 - bod 26., 5Cdo/57/2019 - body 9. a 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

11. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

12. V posudzovanom prípade súd prvého stupňa svoje rozhodnutie založil na konštatovaní, že žalobcovia 1/ a 2/ nemohli nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným parcelám zapísaným na LV č. XXXX vydržaním, nakoľko neboli splnené podmienky vydržania, konkrétne podmienka nepretržitej držby nehnuteľnosti v trvaní 10 rokov. Usúdil tak na základe výpovede žalobcu 1/ ako strany sporu, ktorú však žalobca 1/ urobil na pojednávaní 8. februára 2017 v inom civilnom konaní, a to vo veci sp. značka 5C/288/2015 vedenej na Okresnom súde Námestovo, v procesnom postavení žalovaného 1/. Konkrétne žalobca 1/ na uvedenom pojednávaní uviedol, (okrem iného) že predmetné pozemky nadobudol kúpnu zmluvou v roku 2012.

13. Podľa čl. 11 ods. 4 CSP, súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom.

14. Na pojednávaní konanom 23. apríla 2018 v prejednávanej veci, súd prvého stupňa oboznámil aj zápisnicu o pojednávaní vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 5C/288/2015 z 8. februára 2017 a z nej časť s výpoveďou žalovaného 1/-U. M., t. j. v tejto veci žalobcu 1/, a teda uvedené prečítanie zápisnice z iného súdneho konania podľa dovolacieho súdu mohlo byť považované za listinný dôkaz, avšak zásadné v danej veci je podľa názoru dovolacieho súdu to, že žalobca 1/ vypovedal do zápisnice ako strana, keď bol konajúcim súdom poučený podľa § 150 ods. 1 C. s. p., § 153 ods. 1, 2 C. s. p., v spojení s § 167 ods. 2, 3, § 160 ods. 1, 2 C. s. p., nie ako svedok. V civilnom sporovom konaní je výsluch strany iba podporným dôkazom. Uvedené vyplýva z formulácie § 195 ods. 1 CSP, podľa ktorého výsluch strany o tvrdených skutočnostiach možno vykonať len vtedy, ak tvrdenú skutočnosť nemožno preukázať inak. V civilnom sporovom procese platí prejednávací zásada, t. j. strany sporu nesú zodpovednosť za unesenie dôkazného bremena. Dovolací súd konštatuje, že vzhľadom k tomu, aký význam malo preukázanie resp. vyvrátenie spornosti skutkových tvrdení o tom, kedy žalobcovia nadobudli predmetné pozemky a akým titulom a s tým súvisiace naplnenie podmienok vydržania týchto pozemkov, nemožno ako kľúčový dôkaz použiť vyjadrenie strany vo forme výsluchu strany (a to len časť podporujúcu rozhodnutie súdu, bez povšimnutia a bez reakcie zostala zvyšná časť výpovede strany, odporujúca záveru súdu, /ale aj samotný právoplatný rozsudok/), navyše vykonané v inom civilnom konaní. Ak sa totiž vo výsluchu strany objaví skutočnosť, ktorá dovtedy stranou tvrdená nebola, ide o nové tvrdenie, na preukázanie ktorého je povinná strana navrhnúť dôkaz. V takomto prípade výpoveď strany nemôže byť považovaná za tvrdenie rozhodných skutočností a zároveň za dôkazný prostriedok na preukázanie tohto tvrdenia.

15. Dovolací súd navyše dodáva, že v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5C/288/2015, v ktorom bolo predmetom sporu určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, a kde ako žalovaní vystupovali žalobcovia 1/, 2/ z tejto prejednávanej veci, a ako žalobcovia 1/, 2/, žalovaní 2/ a 3/ v tejto veci, súd rozhodol, že žalobu zamietla, teda predmetné pozemky

zapísané na LV č. XXXX zostali aj naďalej v podielovom spoluvlastníctve žalobcov a žalovaných. Žalobcovia 1/ a 2/ - U. M. a P. M., boli teda v spore vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. značkou 5C/288/2015 v procesnom postavení žalovaných, úspešní. Predmetom sporu bolo rozhodnúť o žalobe žalobcu 1/, 2/ (v tejto veci sú žalovanými 2/ a 3/), ktorou žiadali určiť, že sú podielovými vlastníkami nehnuteľností, každý v rozsahu 1, evidovaných na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie E. F., parcely č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX. Naviac predmetný rozsudok vo veci sp. značka 5C/288/2015 vedenej na Okresnom súde Námestovo z 25. apríla 2017 bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. značka 9Co/290/2017 z 8. marca 2018. Bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie, ktorý rozhodoval po viac ako roku od vydania rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. značka 9Co/290/2017, a následne aj odvolacieho súdu v tomto konaní, rešpektovať záver ohľadom hmotnoprávneho vzťahu medzi sporovými stranami, ku ktorému dospel civilný súd v konaní 5C/288/2015.

16. V preskúmvanej veci došlo podľa názoru dovolacieho súdu postupom súdu prvej inštancie a následne aj odvolacieho súdu k naplneniu vady vyplývajúcej z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. Táto vada spočíva v nesprávnom postupe nižších súdov, ktoré ako kľúčový dôkazný prostriedok použili výsluch strany sporu vykonaný v inej ako prejednávanej veci a nerešpektovali vyriešenie hmotnoprávnej otázky spornej medzi účastníkmi v právoplatnom rozsudku. Dovolatelia preto opodstatnene namietali porušenie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a preto uplatnený dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP zakladá nielen prípustnosť podaného dovolania, ale aj jeho dôvodnosť.

17. Dovolací súd je aj názoru, že prvostupňový, ani odvolací súd dostatočne zrozumiteľne nevysvetlili z akých dôvodov spochybnili právoplatné rozhodnutie (opatrenie) príslušného správneho orgánu o vyhlásení o vydržaní vlastníckeho práva žalobcov 1/, 2/ č. Z 818/12 N, 117/12 - 147/12 zapísané v katastri nehnuteľností ako titul nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcov 1/, 2/, a to postupom podľa § 194 ods. 1 a 2 C.s.p., keďže v rámci posúdenia už vyriešenej prejudiciálnej otázky správnym orgánom, ktorý právoplatne rozhodol záznamom o nadobudnutí vlastníctva, sa od tohto rozhodnutia odklonili bez toho, aby vysvetlili opodstatnenosť postupu/zásahu civilného súdu do kompetencie správneho orgánu.

18. So zreteľom na dôvodne namietanú vadu zmätočnosti napadnutého rozhodnutia dovolací súd v súlade s jeho rozhodovacou praxou neposudzoval opodstatnenosť ďalších dovolacích námietok týkajúcich sa nesprávneho právneho posúdenia žalobou uplatneného nároku a arbitrárnosti právnych záverov súdov nižších inštancií.

19. Skutočnosť, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f/ CSP je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Dovolací súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

20. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne znova o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

21. Obiter dictum dovolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 31.01.2012, sp. zn. 1Cdo/44/2010, zverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod č. 40/2013, podľa ktorého „pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením“, a to v kontexte s rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C/288/2015. V uvedenom súdnom spore vystupovali žalobcovia 1/, 2/ v procesnom postavení žalovaných a žalovaní 2/ a 3/ boli v procesnom postavení žalobcov, ktorí sa domáhali určenia, že sú výlučnými vlastníkami predmetných sporných pozemkov zapísaných na LV č. XXXX. Okresný súd Námestovo dospel k záveru, že žalobcovia a žalovaní sú podielovými spoluvlastníkmi pozemkov zapísaných na LV č. XXXX a žalobu žalobcov (v tomto konaní žalovaných v 2/ a 3/) zamietol. Dovolatelia boli toho názoru, že nižšie

súdy sa s otázkou vlastníctva predmetných nehnuteľností mali vysporiadať v súlade s rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C/288/2015. Otázku vlastníctva nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX mali považovať za prejudiciálne vyriešenú práve už v rozsudku sp. zn. 5C/288/2015. Keďže tak nižšie súdy nepostupovali, svojím konaním sa odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pokiaľ ide o predbežné otázky.

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.